

DET KONGELIGE
NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENT

Høringsinstanser iht. adresseliste

Deres ref	Vår ref	Dato
	15/5374-1	02.11.15

Høring – Ny forskrift om rapportering til Det internasjonale fond for erstatning av oljesølskade (IOPC Funds) og til Det internasjonale fond for farlige og skadelige stoffer (HNS-fondet)

Nærings- og fiskeridepartementet sender med dette forslag til ny forskrift om rapportering til Det internasjonale fond for erstatning av oljesølskade - IOPC Funds (sjøloven¹ kapittel 10 II) og til Det internasjonale fond for farlige og skadelige stoffer - HNS-fondet (sjøloven kapittel 11) på høring.

Høringsfristen er 30. november 2015.

Les og svar på høringen her: www.regjeringen.no/id24598995. Høringen er åpen, og alle kan sende innspill til oss. Vi ber om at hørings svar sendes inn digitalt ved å bruke skjemaet for hørings svar på www.regjeringen.no.

Høringsinstanser følger av vedlagte høringsliste. Vi ber adressatene forelegge høringsbrevet for berørte underliggende organer, organisasjoner og foreninger på eget område som ikke er oppført på adressatlisten.

¹ Lov av 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven)

1. Rapportering til Det internasjonale fond for erstatning av oljesølskade (IOPC Funds), sjøloven kapittel 10 II

1.1. Bakgrunn

Ansvar for skade ved oljesøl fra tankskip er undergitt et eget internasjonalt regelverk (1992-ansvarskonvensjonen² og 1992 fondskonvensjonen³) som er gjennomført i sjøl. kapittel 10 II.

1992-ansvarskonvensjonen og 1992-fondskonvensjonen krever at alle medlemsstatene rapportere til direktøren for IOPC Funds hvert år navn og adresse på selskap eller innretning i staten som er ansvarlig for å betale bidrag til 1992-fondet og/eller til Supplementary Fund, samt mengden av avgiftspliktig olje mottatt av hver av disse selskapene og enheter i foregående år. Fondenes interne regelverk krever at rapportene skal sendes ved hjelp av et særskilt skjema og senest 30. april hvert år. Sjøl. § 202 tredje ledd følger opp dette og fastslår en rapporteringsplikt ved at den som på norsk territorium mottar olje som nevnt i sjøl. § 202 første og annet ledd, plikter å gi opplysninger om mottatt kvantum etter forskrifter fastsatt av departementet. Mottakere av mer enn 150 000 tonn bestandige oljer rapporterer derfor allerede til Nærings- og fiskeridepartementet i henhold til sjøl. § 202 tredje ledd.

Departementet har hittil fulgt opp rapporteringsplikten gjennom direkte henvendelse per brev til aktuelle kontributører i industrien. Departementet vil fortsette denne kontakten, og foreslår med dette i tillegg forskrift om rapportering til IOPC Funds av bidragspliktig olje som en ytterligere veiledning til rapporteringsplikten.

1.2. Nærmere om rapporteringsplikten

Det følger av sjøl. § 202 første ledd at den som på norsk territorium i kalenderåret mottar mer enn til sammen 150 000 tonn råolje eller tunge fyringsoljer eller tunge destillater som definert i 1992-fondskonvensjonen artikkel 1 paragraf 3, skal betale slike avgifter til Det internasjonale erstatningsfond (1992) som fondets organer gyldig fastsetter, og stille slik sikkerhet for avgifter som måtte bli bestemt. Departementet avgjør om noen som står i nært interessefelleskap med annen mottaker her i riket, er avgiftspliktig etter 1992-fondskonvensjonen artikkel 10 paragraf 2. Det kvantum olje som er nevnt i første punktum, omfatter olje som sjøveis transporteres i eller til Norge, og olje som kommer til Norge på annen måte, men har vært transportert sjøveis til en stat som ikke har sluttet seg til 1992-fondskonvensjonen, og derfra transporteres til Norge uten omlasting i mottaksanlegg i en annen stat som har sluttet seg til 1992-fondskonvensjonen.

Videre følger det av sjøl. § 202 andre ledd at den som på norsk territorium i kalenderåret mottar mer enn til sammen 150 000 tonn råolje eller tunge fyringsoljer eller tunge destillater

² Den internasjonale konvensjon av 27. november 1992 om erstatningsansvar for oljesølskade

³ Den internasjonale konvensjon av 27. november 1992 om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning for oljesølskade

som definert i 2003-tilleggsfondprotokollen artikkel 1 paragraf 7, jf. 1992-fondskonvensjonen artikkel 1 paragraf 3, skal betale slike avgifter til Det internasjonale tilleggsfond (2003) som fondets organer gyldig fastsetter, og stille slik sikkerhet for avgifter som måtte bli bestemt. Første ledd annet og tredje punktum gjelder tilsvarende, men slik at henvisningen til 1992-fondskonvensjonen skal leses som henvisning til 2003-tilleggsfondprotokollen.

I den nye forskriften foreslår departementet at en rapport skal sendes inn for hvert selskap eller innretning som i ethvert kalenderår mottok mer enn 150 000 tonn avgiftspliktig olje (råolje eller tunge fyringsoljer eller tunge destillater som definert i 1992-fondskonvensjonen artikkel 1 paragraf 3). Rapporteringsskjemaet vil være tilgjengelig på Nærings- og fiskeridepartementets hjemmeside under temaet "Maritime næringer". Rapporteringen skal innleveres til Nærings- og fiskeridepartementet innen 15. mars hvert år.

Reglene for å avgjøre hvorvidt det foreligger bidragsplikt har ikke endret seg de siste årene, og forskriftsutkastet innebærer kun en videreføring av gjeldende rett, jf. fremstilling under punkt 1.1. En forklaring av gjeldende regler er gjengitt i IOPC Funds rapporteringsskjema <http://oilreporting.iopcfund.org>, og en liste over bidragspliktige oljetyper er gjengitt på rapporteringsskjemaets siste side. Departementet minner om at bidragsplikten ikke er knyttet til eierskap av oljen, men til det fysiske mottak av olje etter sjøtransport. Dette innebærer at et selskap også skal rapportere for olje mottatt på vegne av andre selskaper.

Utgiftsfordelingen i relasjon til avgiftene til IOPC Funds er et forhold som må avtales mellom de berørte parter. Som et ledd i Nærings- og fiskeridepartementets arbeid med å kvalitetssikre opplysningene om de innrapporterte oljemengdene, vil departementet som tidligere oppstille en plikt om at selskapets revisor avgir en bekreftelse av de innrapporterte tallene.

2. Rapportering til HNS-fondet, sjøloven kapittel 11

2.1. Bakgrunn

2010 HNS-konvensjonen⁴ etablerer et internasjonalt regelverk om ansvar og erstatning for skader som voldes ved sjøtransport av farlig og skadelig last.

Regjeringens proposisjon til Stortinget⁵ om endringer i sjøloven og samtykke til ratifikasjon av protokoll 30. april 2010⁶ til den internasjonale konvensjon om ansvar og erstatning for skade i forbindelse med sjøtransport av farlige og skadelige stoffer, 1996⁷ ble vedtatt av Stortinget 17. mars 2015. Ved å ratifisere protokollen vil Norge bli bundet av 1996 HNS-konvensjonen med de endringer som følger av 2010-protokollen (heretter "2010 HNS-konvensjonen"). Konvensjonen fra 1996 og protokollen fra 2010 er vedtatt i FNs sjøfartsorganisasjon IMO⁸, men har ikke trådt i kraft.

⁴ Den internasjonale konvensjon om ansvar og erstatning for skade i forbindelse med sjøtransport av farlige og skadelige stoffer, 2010

⁵ Prop. 46 LS (2014-2015) om endringer i sjøloven (erstatningsansvar ved transport av farlig gods m.m.) og samtykke til ratifikasjon av protokoll 30. april 2010 til den internasjonale konvensjon om ansvar og erstatning for skade i forbindelse med sjøtransport av farlige og skadelige stoffer, 1996. Tilråding fra Justis- og beredskapsdepartementet 12. desember 2014, godkjent i statsråd samme dag (Regjeringen Solberg)

⁶ 2010-protokollen

⁷ 1996 HNS-konvensjonen

⁸ International Maritime Organization

For at en stat skal få lov til å ratifisere konvensjonen, må staten fra ratifiseringstidspunktet og deretter årlig frem til konvensjonen trer i kraft, rapportere til Generalsekretæren i IMO om den totale mengden avgiftspliktig last som er mottatt tilsammen i vedkommende stat i det foregående året, jf. 2010 HNS-konvensjonen artikkel 45 nr.4 og 6. Denne rapporteringen er også sentral for ikrafttredelsen av konvensjonen, jf. artikkel 46. Medlemsstatene må derfor allerede ett år før ratifikasjonen etablere et rapporteringssystemet.

Sjøl. § 223 gir hjemmel for at det etableres et nasjonalt rapporteringssystem for mottak av farlig og skadelig gods som transporteres som last om bord på skip. Bestemmelsen trådte i kraft ved Stortingets vedtak for at norske myndigheter skal kunne oppfylle sine forpliktelser etter 2010 HNS-konvensjonen ved ratifikasjon.

2.2. Nærmere om innholdet i 2010 HNS-konvensjonen

2010 HNS-konvensjonen inneholder regler om ansvar og forsikring i forbindelse med skader forårsaket av farlige og skadelige stoffer som transporteres som last om bord i skip. Formålet med konvensjonen er å bedre de skadelidtes erstatningsrettslige vern etter ulykker med farlig gods ombord på skip. Konvensjonen er bygd opp etter samme mønster som systemet i 1992-ansvarskonvensjonen og 1992-fondskonvensjonen (IOPC Funds). Begge konvensjonene er ratifisert av Norge og gjennomført i norsk rett, se høringsbrevet kapittel 1.

2010 HNS-konvensjonen pålegger skipets eier et objektivt erstatningsansvar som er begrenset oppad til et visst beløp pr. hendelse, og som øker med skipets størrelse. Skipets eier plikter å ha forsikring for dette ansvaret. Over beløpsgrensen for skipseierens ansvar skal tapene dekkes av Det internasjonale fond for farlige og skadelige stoffer (HNS-fondet). Erstatningsutbetalinger fra HNS-fondet skal finansieres gjennom en avgift som innkreves etter at det er skjedd en ulykke. Avgiften skal betales av dem som gjennom det forutgående året (eller tidligere år) har mottatt et visst kvantum av slike stoffer som konvensjonen omfatter. På denne måten deles de økonomiske konsekvensene av skader mellom sjøtransportnæringen og de involverte lasteinteressene. Rederinæringen får økt ansvar, men vil fortsatt være beskyttet mot et katastrofeansvar ved ansvarsbegrensningsregler av samme type som gjelder for oljesølansvaret. Lasteinteressene bidrar i form av avgiftene til HNS-fondet. HNS-fondets årlige administrative kostnader skal også dekkes inn ved en avgift som nevnt.

Mer detaljert informasjon om 2010 HNS-konvensjonen finnes på IOPC Funds' hjemmeside: <http://hnsconvention.org/Pages/Home.aspx> og i Prop. 46 LS (2014-2015).

2.3. Innrapportering av mottak av avgiftspliktig last i Norge

Mottakere av avgiftspliktig last skal ikke betale avgifter til HNS-fondet før etter at 2010 HNS-konvensjonen trer i kraft med virkning for Norge. Avgiftspliktige selskaper må likevel rapportere til Nærings- og fiskeridepartementet om mottak av avgiftspliktig last før ikrafttredelsen av konvensjonen.

Mottakernes plikt til å rapportere om farlig last er fastsatt i sjøl. § 223. Nærings- og fiskeridepartementet er gitt hjemmel til å fastsette nærmere regler om rapporteringsplikten i forskrift, jf. sjøl. § 223.

2.3.1. Hvem omfattes av rapporteringsplikten?

Det følger av sjøl. § 223 at rapporteringsplikten omfatter de som er *avgiftspliktige* til HNS-fondet etter reglene i sjøl. § 222.

I sjøl. § 222 er det fastsatt at avgiftsplikten påhviler den som i et kalenderår, i havn eller annen losse plass innenfor norsk territorium, er mottaker av en viss mengde HNS i bulk som er transportert som last på skip. Som "*mottaker*" menes den som fysisk mottar godset, jf. fjerde ledd.

Hvis den som fysisk mottar godset handler på vegne av en annen, åpner sjøl. § 222 for at avgiftsplikten, under visse forutsetninger, kan påhvile oppdragsgiveren til den som fysisk mottar lasten, jf. fjerde ledd annet punktum. I slike tilfeller følger det av sjøl. § 223 at oppdragsgiveren er pliktig til å rapportere om mengde og type last som vedkommende er avgiftspliktig for.

Departementet foreslår imidlertid at fra forskriftens ikrafttredelse og frem til konvensjonen trer i kraft, skal rapporteringsplikten kun omfatte *fysisk mottaker* etter sjøtransporten, jf. forskriftens § 4 andre ledd. Dette er i samsvar med det som har blitt anbefalt i HNS-arbeidsgruppemøter i november 2013 – som også har blitt støttet av IMOs juridiske komite (Legal Committee) 100. sesjon.

Med "fysisk mottaker" menes i denne forskriften den som *fysisk mottar* HNS i bulk i havner, oljeterminaler eller andre anløpssteder innenfor norsk territorium etter sjøtransporten.

Rapporteringsplikten gjelder både ved utenriks og innenriks sjøtransport. Eksport med skip fra Norge er ikke gjenstand for rapportering. Ved internasjonal transport vil mottakeren normalt være den som har ansvaret for tolldeklarering av HNS-godset, dvs. importøren. I de tilfellene det ikke skjer noen tollklarering, vil mottaker være den som rent faktisk mottar godset etter lossing.

Rapporteringsplikten til den som fysisk mottar HNS-godset etter sjøtransporten, gjelder uavhengig av om vedkommende er eier av lasten eller ikke, eller handler på vegne av en annen. Ofte vil den som til slutt skal ha HNS-godset ved det endelige bestemmelsesstedet, være en annen enn *fysisk mottar* av HNS-godset. Dette er tilfelle der for eksempel godset losses i havn for omlasting til lastebil, tog osv. for å bli transportert videre til det endelige bestemmelsesstedet, eller der godset tas imot for midlertidig lagring før det sendes videre. I slike tilfeller vil den som fysisk mottar godset for videre transport eller lagring, være mottaker med rapporteringsplikt etter forskriften.

Det understrekes at etter konvensjonens ikrafttredelse, vil reglene om rapporteringsplikt kunne omfatte andre enn kun fysisk mottaker etter sjøtransporten, for eksempel oppdragsgiveren til den som fysisk mottar lasten.

Gods i transitt

Gods som er overført direkte eller i havn eller losse plass *fra et skip til et annet skip* som ledd i sjøtransporten fra den opprinnelige lastehavnen og til den endelige havnen eller losseplassen (gods i transitt), skal anses som mottatt i den endelige havnen eller losseplassen.

I slike tilfeller er det kun fysisk mottaker i den endelige mottakshavnen i Norge som vil være rapporteringspliktig, jf. forskriftens § 4 tredje ledd. Hvis den endelige havnen eller

losseplassen for gods i transitt er utenfor norsk territorium, omfattes godset ikke av forskriftens rapporteringsplikt.

Hvis HNS-godset passerer igjennom en lagertank før det blir lastet over på det andre skipet, skal lagertanken anses som "mottaker" i henhold til forskriftens § 4 andre ledd, og omfattes dermed av forskriftens rapporteringsplikt.

Det antas at definisjonen av transittbegrepet vil bli gjenstand for vurdering av HNS-fondets forsamling etter at konvensjonen har trådt i kraft.

LNG-last (flytende naturgass)

Sjøl. § 222 tredje ledd regulerer avgiftsplikten for mottakere av LNG-last. Som alminnelig utgangspunkt påhviler avgiftsplikten mottaker av LNG-lasten, jf. første punktum. Annet punktum åpner for at avgiftsplikten, under visse forutsetninger, kan overføres til den som umiddelbart før lossing var lastens eier gjennom avtale. Dersom det er inngått en slik avtale, er det fortsatt mottaker av LNG-lasten som omfattes av rapporteringsplikten, jf. sjøl. § 223 andre ledd. Med mottaker menes også her "fysisk mottaker" av LNG-lasten etter sjøtransporten, jf. forskriftens § 4 annet ledd jf. § 3 tredje ledd.

Mottakeren skal også rapportere om navn og adresse på den som er avgiftspliktig etter avtalen, jf. sjøl. § 223 andre ledd.

2.3.2. Hva er avgiftspliktig last?

Avgiftspliktig last er etter 2010 HNS-konvensjonen kun *HNS i bulk* som er transportert som last om bord på skip.

Definisjonen av "*HNS i bulk*" følger av sjøl. § 211 tredje ledd, jf. § første ledd bokstav a til c og e til h, med videre henvisning til ulike IMO-regelverk om sikkerhetstiltak ved skipstransport av ulike typer farlig gods. Disse reglene inneholder lister over hvilke stoffer som er omfattet, og de blir oppdatert kontinuerlig i IMO på www.imo.org.

Med "HNS i bulk" menes følgende⁹:

- a) olje som transporteres i bulk, som definert i regel 1 i vedlegg 1 til internasjonal konvensjon om hindring av forurensning fra skip, 1973, som endret ved protokoll av 1978, med senere endringer,
- b) skadelige flytende stoffer som transporteres i bulk, som definert i regel 1.10 i vedlegg II til internasjonal konvensjon om hindring av forurensning av skip, 1973, som endret ved protokoll av 1978, med senere endringer, og de stoffer og blandinger som inntil videre er klassifisert som forurensningskategori X, Y, eller Z etter regel 6.3 i nevnte vedlegg II,
- c) farlige, flytende stoffer som transporteres i bulk, og som er oppført i kapittel 17 i internasjonal kode for bygging og utrustning av skip som transporterer farlige kjemikalier i bulk, med endringer, og de farlige produkter som det er gitt foreløpige regler for lastehåndtering for, etter reglene i kodens punkt 1.1.6,
- d) flytende gasser som er oppført i kapittel 19 i internasjonal kode for bygging og utrustning av skip som transporterer flytende gasser i bulk, med endringer, og de

⁹ Se sjøloven § 211 tredje ledd jf. første ledd bokstav a til c og e til g.

- produkter som det er gitt foreløpige regler for lastehåndtering for, etter reglene i kodens punkt 1.1.6,
- e) flytende stoffer som transporteres som last i bulk med antennelsestemperatur som ikke overstiger 60 °C, målt ved prøve i lukket beholder,
 - f) faste bulkklaster med farlige kjemiske egenskaper som omfattes av den internasjonale koden for transport av faste bulkklaster (IMSBC-koden), med endringer, i den utstrekning disse stoffene i pakket form ville være omfattet av internasjonal kode for transport av farlig gods (IMDG-koden) i kraft i 1996,
 - g) rester fra forutgående bulktransport av stoffer som nevnt i bokstavene a til f i oppregningen her.

Definisjonen inkluderer blant annet:

- Ulike typer oljer
 - bestandig olje (råolje, fyringsolje, smøreolje og flytende asfalt)
 - ikke-bestandige oljer (bensin, flydrivstoff)
- LPG (kondensert hydrokarbongass)
- LNG (flytende naturgass)
- Flytende bulkklaster er omfattet hvis de representerer sikkerhets-, forurensnings- eller eksplosjonsfare, og inkluderer:
 - Organiske kjemikalier (for eksempel metanol, xylener og styren)
 - Uorganiske kjemikalier (for eksempel svovelsyre, fosforsyre og kaustisk soda), og
 - Vegetabiliske og animalske oljer (for eksempel palmeolje, soyabønneolje og talg)
- Gasser i flytende form i bulk (for eksempel ammoniakk, etylen, butadien, etan og propylen)
- Faste bulkklaster inkluderer enkelte typer gjødsel, salpeter, svovle og visse typer fiskemel

En del faste bulkklaster, som jernmalm, korn, bauxitt, aluminium, fosfatsten, sement og visse typer gjødsel, kull, redusert jern og treflis, faller utenfor definisjonen og rapporteringsplikten.

Det følger av redegjørelsen over at mottakere av farlige og skadelige stoffer i "pakket form" ikke omfattes av rapporteringsplikten. Last i container anses for å være "pakket". Skader forårsaket av pakket HNS er likevel omfattet av skipseierens erstatningsansvar og HNS fondets utbetalinger etter 2010 HNS-konvensjonens ikrafttredelse.

2.3.3. Når inntrer rapporteringsplikten?

Rapporteringsplikten inntreer når det mottas en viss mengde avgiftspliktig last (HNS i bulk) i løpet av ett kalenderår. Terskelen for når rapporteringsplikten inntreer følger av sjøl. § 223 første og andre ledd, jf. § 222.

Rapporteringsplikten inntreer for den som i kalenderåret mottar følgende mengde HNS i bulk innenfor norsk territorium:

- mer enn 150 000 tonn bestandige oljer
- mer enn 15 000 tonn LPG (kondensert hydrokarbongass)
- en hvilken som helst mengde LNG (flytende naturgass)
- mer enn 15 000 tonn faste bulkklaster

- til sammen mer enn 15 000 tonn andre bulk HNS-stoffer, inkludert ikke-bestandige oljer

I forskriften følger terskelen for rapportering av § 3.

I samsvar med Sjølovkomiteens anbefaling¹⁰, er den nedre grensen for rapporteringsplikt satt noe under grensen for avgiftsplikten under konvensjonen¹¹. For de fleste typer farlig gods inntreffer avgiftsplikten ved mottak av 20 000 tonn avgiftspliktig last i løpet av et kalenderår. Som det vises over inntreffer rapporteringsplikten imidlertid ved mottak av mer enn 15 000 tonn, jf. sjøl. § 223 tredje ledd. Dette medfører at ikke alle rapporteringspliktige selskaper under forskriften blir avgiftspliktige når konvensjonen trer i kraft.

For bestandige oljer vil imidlertid grensen for rapporterings- og avgiftsplikt være den samme. Det samme er tilfelle for mottak av LNG som ikke har noen nedre grense for verken avgifts- eller rapporteringsplikt.

Ved å sette grensen for rapporteringsplikten noe under grensen for avgiftsplikten, får departementet en bedre oversikt over HNS handelsstrømmer og over mottakere som ligger rett under grensen for avgiftsplikt. Det er viktig å merke seg at etableringen av den nedre nasjonale grensen kun foreslås i den hensikt å samle opplysninger til departementet og ikke med det formål å gi bidrag til HNS-fondet. Informasjonen som samles inn fra selskaper som ligger under grensen for avgiftsplikt vil ikke bli delt med HNS-fondet.

2.3.4. Rapporteringer av bestandige oljer under 1992-fondskonvensjonen

Mottakere av mer enn 150 000 tonn bestandige oljer rapporterer allerede til Nærings- og fiskeridepartementet i henhold til 1992-fondskonvensjonen, jf. sjøl. § 202 tredje ledd. Se for øvrig høringsbrevet kapittel 1.

Det følger av sjøl. § 223 jf. § 222 andre ledd bokstav c, at disse selskapene også omfattes av avgifts- og rapporteringsplikten til HNS-fondet. Rapporteringsterskelen er imidlertid den samme for HNS-fondet og IOPC-fondet, og det vil derfor være tilstrekkelig med én rapport til departementet om mottaket av slik olje for å oppfylle kravet til innrapportering i begge sammenhenger. Dette er fastsatt i forskriftens § 3 fjerde ledd, jf. andre ledd bokstav c).

2.3.5. Når, til hvem og hvordan skal rapporteringen skje?

Rapporteringer skal innleveres til Nærings- og fiskeridepartementet innen 15. mars hvert år.

Rapporteringene skal inneholde opplysninger om følgende:

- Hvem som er mottaker (navn og adresse)
- Mengde og type last som er mottatt i det foregående kalenderår,

Mottakere av LNG-last om bord på skip, som har inngått avtale som nevnt i § 222 tredje ledd¹², skal rapportere om navn og adresse på den som er avgiftspliktig etter avtalen, jf. sjøl. § 223.

¹⁰ Se Prop. 46 LS (2014-2015) s.29

¹¹ Se Prop. 46 LS (2014-2015) s.24

¹² Se punkt 2.3.1 i høringsbrevet

Som ledd i avgiftssystemet etablerer 2010 HNS-konvensjonen et kontosystem med fire ulike kontoer for ulike klasser av stoffer:

- 1) Generell konto
- 2) Konto for olje
- 3) Konto for LNG
- 4) Konto for LPG

Den generelle kontoen er delt opp i to sektorer: (1) faste bulklaster, og (2) annen HNS. Kontoen for olje er også delt i to sektorer: (1) bestandig olje, og (2) ikke-bestandig olje.

Rapporteringspliktige selskaper skal gi opplysninger om den totale mengden mottatt last innenfor hver konto og sektor. Det kreves ikke en detaljert liste over alle HNS-stoffer som er mottatt.

Opplysningene skal inngis på rapporteringsskjema som vil bli tilgjengelige på Nærings- og fiskeridepartementets hjemmeside under temaet "Maritime næringer". Se vedlagte rapporteringsskjema.

2.3.6. Sanksjoner ved brudd på rapporteringsplikten

Departementet kan ilegge overtredelsesgebyr mot den som overtrer forpliktelsene etter bestemmelsene som er gitt i forskriftens kapittel 2, jf. sjøl. § 223 syvende ledd, jf. forskriftens § 7.

2010 HNS-konvensjonen inneholder også regler om sanksjoner overfor stater som ikke innleverer rapporter om avgiftspliktig last i henhold til konvensjonens bestemmelser. For eksempel kan en stat bli midlertidig suspendert som kontraherende stat, dvs. at staten ikke har rettigheter eller plikter etter konvensjonen, jf. artikkel 45 nr. 7. Videre kan det i visse tilfeller medføre at retten til erstatning fra fondet bortfaller for krav som gjelder skade som oppstår i staten, jf. artikkel 21*bis* nr. 2 til 5.

2.3.7. Undersøkelser og oppbevaring av dokumentasjon

Det følger av sjøl. § 223 fjerde ledd at all relevant dokumentasjon om mottaket av farlig gods skal gjøres tilgjengelig for undersøkelser av den myndighet som departementet bestemmer. Videre bestemmes det at den som har rapporteringsplikt, samt den som er involvert i oppdrag og interessefelleskap som nevnt i lovens § 222 tredje og fjerde ledd, skal gis nødvendig bistand ved slike undersøkelser og gi opplysninger og kopier av dokumenter mv.

2.3.8. "HNS Finder"

Rapporteringsplikten omfatter flere tusen ulike stoffer, men i praksis er det likevel bare et fåtall av disse stoffene som transporteres sjøveien i betydelig kvanta. For å hjelpe potensielle rapporteringspliktige selskaper med å identifisere og rapportere HNS i bulk, har IOPC Funds utviklet den elektroniske databasen "HNS Finder"¹³. Mottakeren kan her taste inn navn eller nummer på det aktuelle stoffet og den mengden som mottas. Programmet vil gi beskjed om godset er omfattet av rapporteringsplikten, og gi informasjon om hvilken konto/sektor den bestemte substansen faller inn under.

¹³ Se <http://hnsconvention.org/Pages/FinderOverview.aspx>

På grunn av den dynamiske listen over hvilke stoffer som er omfattet av rapporteringsplikten, definert i forskriftens § 4, blir HNS Finder oppdatert jevnlig.

3. Høringsfrist

Forskriften har fire ukers høringsfrist, og fristen for innspill er derfor 30. november 2015. Begrunnelsen for den korte fristen er at rapporteringsplikten allerede følger av sjøl. § 202 og sjøl. § 223 som ble vedtatt av Stortinget i 17. mars 2015. Rapportering til IOPC Funds er allerede godt etablert og kjent for industrien. Det legges videre til grunn at 2010 HNS-konvensjonen og rapporteringsplikten etter sjøl. er kjent for de den kan omfatte. Regelverket har tidligere vært på høring i forbindelse med høringen av Sjølovkomiteens utredning i 2004, høring av 2010-protokollen i 2011 og høring av Prop. 46 LS (2014-2015) i 2014. I oktober 2015 holdt Nærings- og fiskeridepartementet et informasjonsmøte for de som kan bli berørt av HNS-rapporteringsplikten.

4. Ikrafttredelse

Den planlegges at forskriften skal tre i kraft 1. januar 2016, med første rapporteringsplikt 15. mars 2017. Dette gir Norge mulighet til å ratifisere 2010 HNS-konvensjonen i begynnelsen av 2017, og bidra til at konvensjonen trer i kraft internasjonalt.

Det understrekes at plikten til å rapportere og føre opptegetninger over mengder og typer farlig gods som vedkommende er avgiftspliktig for, allerede følger av sjøl. § 223 som trådte i kraft 17. mars 2015.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser

5.1. Konsekvensene for rapporteringspliktige selskaper

Det må påregnes en viss administrativ byrde for de som omfattes av HNS-rapporteringsplikten. Ved bruk av HNS Finder vil rapporteringen til departementet imidlertid bli enklere.

Konsekvensene for rapporteringspliktige selskaper vil kunne variere fra selskap til selskap og fra år til år - avhengig av hvor store mengder avgiftspliktig last som mottas hvert kalenderår og hvor hyppig last mottas. Konsekvensene kan videre bero på hvor gode rutiner og systemer mottakerne allerede har i dag for å føre opptegetninger over mengde og typer farlig last som mottas.

Mottakere av pakket HNS blir ikke berørt ettersom forskriften unntar pakket gods fra definisjonen av "avgiftspliktig last". Heller ikke oppdragsgivere til fysisk mottaker eller LNG-lastens eier umiddelbart før lossing blir berørt av rapporteringsplikten i forskriften ettersom de ikke faller inn under forskriftens definisjon av "mottaker".

Det understrekes at avgiftspliktige selskaper ikke skal betale avgift til HNS-fondet før 2010 HNS-konvensjonens ikrafttredelse. De økonomiske og administrative konsekvensene knyttet til avgiftsplikten er det derfor ikke grunn til å gå nærmere inn på her.

Forskriftsutkastet regler om rapportering til IOPC Funds vil ikke utløse noe merarbeid for rapporteringspliktige selskap utover det som følger av den eksisterende rapporteringsplikten. Dette arbeidet vurderes i liten grad å medføre administrative byrder for selskapene.

5.2. Konsekvensene for det offentlige

For Nærings- og fiskeridepartementet vil HNS-rapporteringsplikten ha visse konsekvenser. Før 2010 HNS-konvensjonens ikrafttredelse vil departementet måtte administrere og følge opp innrapporteringene fra rapporteringspliktige selskaper, og årlig videreformidle dette til generalsekretæren i IMO. Norge skal ikke gi opplysninger om de faktiske mottakerne eller mengden som mottas av hver mottaker på hver konto, men gi opplysninger om den totale mengden avgiftspliktig last i henhold til avgiftssystemets "kontosystem".

Når konvensjonen trer i kraft er Norge pålagt å sende mer detaljerte rapporter til HNS-fondet. Rapportene skal inkludere informasjon om de enkelte bidragsyterne og mengden avgiftspliktig last hver bidragsyter mottar for hver konto og sektor. Norge må da sørge for at HNS-fondet til enhver tid har en oppdatert liste over avgiftspliktige mottakere og omfanget av avgiftspliktig last for hver enkelt mottaker. Etter ikrafttredelsen av konvensjonen vil HNS-fondet utarbeide mer detaljerte regler om hvordan statene skal foreta rapporteringene. Dette vil kunne medføre at rapporteringsreglene i forskriften må endres.

Etter ikrafttredelsen av 2010 HNS-konvensjonen, vil departementets administrasjon og oppfølging være lagt opp på samme måte som ansvaret for oppfølgingen av IOPC-fondet etter 1992-ansvarskonvensjonen og 1992-fondskonvensjonen.

Som vist i punkt 2.3.3 er grensen for rapporteringsplikt forskjellig for ulike typer last. For LNG eksisterer det ingen nedre grense for rapporteringsplikt, noe som vil kunne medføre mange innrapporteringer fra LNG-mottakere. For andre typer last, utenom bestandige oljer som definert i 1992-ansvarskonvensjonen, er den nedre grensen for rapportering på 15 000 tonn. Det har ikke vært mulig for departementet å identifisere alle potensielle rapporteringspliktige selskaper, og det er derfor vanskelig å si noe om hvor mange selskaper som vil være omfattet av rapporteringsplikten. Antall rapporteringspliktige selskaper vil påvirke de administrative konsekvensene for departementet, men dette vil imidlertid ikke medføre økt bevilgningsbehov.

Forskriftsutkastets regler om rapportering til IOPC Funds vil ikke utløse noe merarbeid for det offentlige utover hva som følger av den eksisterende rapporteringsplikten.

Departementet er åpne for spørsmål både i høringsrunden og etter forskriftens ikrafttredelse.

Med hilsen

Ida Skard (e.f.)
ekspedisjonssjef

Lillian S. Siggerud
førstekonsulent

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer.

Arbeids- og sosialdepartementet	Postboks 8019 DEP	0030	OSLO
likestillings- og inkluderingsdepartementet	Postboks 8036 DEP	0030	OSLO
Barne- Finansdepartementet	Postboks 8008 DEP	0030	OSLO
Forsvarsdepartementet	Postboks 8126 DEP	0032	OSLO
Helse- og omsorgsdepartementet	Postboks 8011 Dep	0030	OSLO
Justis- og beredskapsdepartementet	Postboks 8005 Dep.	0030	OSLO
Klima- og miljødepartementet	Postboks 8013 Dep	0030	OSLO
Kommunal- og moderniseringsdepartementet	Postboks 8112 Dep	0032	OSLO
Kulturdepartementet	Postboks 8030 DEP	0030	OSLO
Kunnskapsdepartementet	Postboks 8119 DEP	0032	OSLO
Landbruks- og matdepartementet	Postboks 8007 Dep	0030	OSLO
Olje- og energidepartementet	Postboks 8148 Dep	0033	OSLO
Samferdselsdepartementet	Postboks 8010 DEP	0030	OSLO
Utenriksdepartementet	Postboks 8114 DEP	0032	OSLO
Finanstilsynet	Postboks 1187 Sentrum	0107	OSLO
Forbrukerombudet	Postboks 4597 Nydalen	0404	OSLO
Forbrukerrådet	Postboks 4594 Nydalen	0404	OSLO
Klima- og forurensningsdirektoratet	Postboks 8100 DEP	0032	OSLO
Kystverket	Postboks 1502	6025	ÅLESUND
Sjøfartsdirektoratet	Postboks 2222	5509	HAUGESUND
Den Norske Advokatforening			
Skuld			
Borregaard			
Cefor - The Nordic Association of Marine Insurers	Postboks 2550 Solli	0202	OSLO
De Sjøkyndiges Forbund			
Det norske oljeselskap			
Elkem AS	Drammensveien 169	0213	OSLO
Eramet Norway AS			
Esso Norge AS	P.O Box 60	4064	STAVANGER
Finans Norge			
Fiskebåt	Postboks 67	6001	ÅLESUND
Fraktefartøyenes Rederiforening	Postboks 2020 Nordnes	5817	BERGEN

Gard AS			
Intertanko	P.O Box 761 Sentrum	0106	OSLO
Landsorganisasjonen i Norge	Youngsgt. 11	0181	OSLO
NHO Logistikk og transport			
Bellona			
NOAH Holding AS			
Nordisk institutt for sjørett			
Norges Fiskarlag	Postboks 1233 Sluppen	7462	TRONDHEIM
Norges Miljøvernforbund			
Naturvernforbundet			
Norges Rederiforbund	Postboks1452 Vika	0116	OSLO
Norsk Hydro ASA	Postboks 980 Skøyen	0240	OSLO
Norsk Industri			
Norsk Petroleumsinstitutt			
Norsk Sjømannsforbund	Postboks 2000 Vika	0125	OSLO
Norsk Sjøoffisersforbund	Postboks 2000 Vika	0125	OSLO
Norske Maritime Leverandører			
A/S Norske Shell	Postboks 40	4098	TANANGER
Smart Fuel AS	Drammensveien 134	0277	OSLO
NHO Sjøfart	Postboks 5201 Majorstuen	0302	OSLO
Næringslivets			
Hovedorganisasjon			
Norsk olje og gass			
Reichhold AS	Postboks 2061	3202	SANDEFJORD
Yara International ASA			
Yara Norge AS			
Yara Praxair AS	PB 23 Haugenstua	0915	OSLO
EnergiGass Norge			
Flogas Norge AS	Nydalsveien 15	0484	OSLO
Gasnor AS	Postboks 63	4299	AVALDSNES
INEOS Bamble AS			
INOVYN Norge AS			
Kosan Gas			
Noretyl AS			
Nynas AS			
Odfjell Gas AS			
Odfjell SE	P.O. Box 6101 Postterminalen	5892	BERGEN
Primagaz Norge AS	Svelvikveien 185	3037	DRAMMEN
Risavika LNG Production			
Skangas AS			
Skangas AS			
Statoil ASA			
Total E&P Norge AS			
Uno-X Gruppen AS			
Valvoline Oil AS			

Barents NaturGass
Skagerak Naturgass AS
Naturgass Møre AS
Tanko AS
Nordisk Skibsrederforening Postboks 3033 Elisenberg 0207 OSLO